సౌందర్యాన్వేషణ

ఇంట్లోకి సరుకులుతెద్దామని బజారుకి బైలుదేరాడు పరంధామయ్య. కాస్త చల్లబడిన తర్వాత వెడతానన్నాడు. కాదు వెంటనే వెళ్ళమంది. ఆయన భార్య పార్వతమ్మ ఎందుకో అతనికి వెళ్ళాలనే వుంది. కాని భార్య తొందరగా వెళ్ళమంది. కాబట్టి కొంచెం ఆలస్యం చెయ్యడంలో కాస్తంత తృప్తి. అదేం చిత్రమో ! రకరకాలుగా మొగాడు తన ఆధిక్యతని ప్రకటించుకుంటాడు కాబోలు ననుకున్నాడు వెడుతూ. శెలవు రోజు కోసం వారం అంతా ఎదురు చూస్తూ, తీరా వొచ్చిం తర్వాత ఏమీ చెయ్యక వృధాగా గడిపేశామే అని బాధపడుతూ మళ్ళా పని ప్రవాహములో కొట్టుకు పొయ్యే మధ్య తరగతి వ్యక్తి పరంధామయ్య. శెలవు రోజున తన వ్యక్తిత్వానికి అనువైన పని ఏదో చెయ్యాలి. ఏం చెయ్యాలో అతనికి తెలియదు. ఇంట్లో గడపడం మాత్రం కూడదు. తనూ, భార్య యింకెవ్వరూ లేకుండా, అల్లా అల్లా షికారు తిరిగి సినిమాకెళ్ళి, ఏ హోటల్లోనో భోజనం చేసి, పార్కులో పెళ్ళినాటి సంఘటనలను స్మరించుకుని, గేట్లు మూసేసి అందరూ ఇళ్ళ కెళ్ళిపోయిం తర్వాత గడ్డిలో ఆమె తొడమీద తల ఆనించి పడుకుని ఏమీ మాట్లాడకుండా ఆకాశంలో నక్షత్రాలకేసి నిశ్చలంగా చూస్తూ విశ్వంలోని నిశ్చలత్వాన్ని తనలో నింపుకుని క్రొత్త సౌందర్యాన్ని ఆనందాన్ని పొంది ......

అనుకుంటాడు; అంతే. ఆమె పుట్టింటి కెళ్ళినప్పుడు ఈ ఆలోచనలు వొక ప్రణాళికస్వరూపం దాలుస్తాయి. ఆవిడతో వున్నప్పుడు వీటిల్లో ఏదీ ఆచరణయోగ్యంగా కనబడదు. ఎందుకో-క్రొత్త సౌందర్యం.

అదే పేచీ-వారిజీవితాల్లో ఆనందం సౌందర్యం లేవు. శారీరక సౌందర్యం అంత ముఖ్యమైంది కాదంటారు. మరేదో శీలంలో సౌందర్యంట-మనస్సులో వుంటుందిట. బాహ్య సౌందర్యం వుంటేనే ఆ మిగతావి కూడా వుంటాయి. అనాకారులైన కొందరు పెద్దలు, సుందరాకారులు విర్రవీగుతోంటే చూసి వోర్వలేక, ఈ సిద్ధాంతం ప్రతిపాదించి అమాయక ప్రజపై రుద్దారు. ధనికవర్గం భోగసుందర్యాలని పేదతనంతో

ఆనందాన్ని పొగిడిపారెయ్యమని కవులను ప్రోత్సహించారు. సూది రంధ్రంలో ఒంటె దూరడం ఎంతకష్టమో, భాగ్యవంతుడు స్వర్గద్వారం గుండా దూరటం అంత కష్టంట ఇదంతా వెనక. ఈ రోజుల్లో ఈ దగా అంతా బైటపడిపోయింది. ప్రతివాడికి తిండి, బట్ట, కొంప, విశ్రాంతి, భార్య, పిల్లలు—కావాలి. నలుగురూ కూడబలుక్కొని, వాటాలు నిర్ణయించుకుంటే శాంతియుతంగా పరిష్కారమయ్యేపని ఇదంతా. నేటి దేశాలు ఈ పనికి పూనుకున్నాయి.

సౌందర్యం ఎట్లా వొస్తుంది? డబ్బుంటే ఏదిపడితే అదే వొస్తుంది. ఆధునిక విజ్ఞానశాస్త్రజ్ఞులు కనుక్కొన్న నూతన పరికరాలద్వారా అందాన్ని కూడా పొందవచ్చు. సినిమా తారలని చూడండి. కృత్రిమ మైనవైనా, ఆకర్షణీయంగా వుంటారా లేదా? ఉంటారు.

తన అందంగూర్చి పరంధామయ్యకి బోలెడన్ని శంకలు. మొగాడి అందం ఎవడిక్కావాలి అని తృప్తిపడే ఘటంకాడు. అందం స్త్రీది, తెలివి పురుషుడిదీ అనుకునే రోజులువెళ్ళిపోయినై. ఇరువురూ సమంగా ఎంచబడే రోజుల్లో తనలాగే స్త్రీ కూడా మొగాడు అందంగా వుండాలని కాంక్షించ డంలో ఆక్షేపణ వుండనక్కర్లేదు. కొంచెం పొడుగాటి ముక్కు. కాస్తంత పొట్టిదిగా వుంటే ఎంత బావుండును. ఎన్నోసార్లు అద్దంలో ముక్కుని వేళ్ళతో నొక్కిపట్టి పొట్టిదిగా చేసి చూసుకొని లోలోన సంతోషించేవాడు. పెదవులు కొంచెం వంకర—ఏవంకరా లేకుండా ఎవ్వరిపెదవులూ ఉండవు-దాన్ని వదిలేద్దాం. జుత్తు—పాపిడ తిన్నగారాదు—అన్నీ సుళ్ళే. వెంట్రుకలు లేచినిలబడతాయి. బ్రిలియంటైన్లు అవీ రుద్ది నీళ్ళురాసి అదిమితే వో పదినిమిషాలపాటు అణిగిపడుంటాయి అంతే. మళ్ళా తడిఆరగానే, విశ్వం లోకి పయనంచేసే రాకెట్‌లాగా తిన్నగా పైకినిలబడతాయి. దాని కేదో చెయ్యొచ్చు. చెయ్యాలి. విజ్ఞానశాస్త్రజ్ఞులు యీపాటికి కనిపెట్టేవుంటారు, ఏదో సాధనం. కాని అది మనదేశం చేరుకుని నలుగురికి తెలిసి, అందు బాట్లోకొచ్చేసరికి ఆ వున్న జుత్తుకాస్తా వూడిపోదని అనుకోడం ఎల్లాగ? ఈ జుత్తు వూడే జాడ్యానికి ఏదన్నా మందు కనుక్కున్నారా శాస్త్రజ్ఞులు? ఆ మధ్య ప్రపంచంలో పెద్ద డాక్టర్లు వొకచోట సమావేశమై జుటు వూడ్డా

నికి మందు లేదని తీర్మానించినట్లు పత్రికలో చదివి, బెంగెట్టుకున్నాడు పరంధామయ్య.

కాఫీ హోటలుకి చేరుకున్నాడు. ఆలోచనలతో ఆతనికి దూరమే తెలియలేదు. హోటల్లో బల్లముందు కూర్చున్నంత వరకూ అక్కడికి చేరుకున్నట్లే తెలియదు. టిఫిన్ తీసుకున్నాడు. టీ త్రాగాడు, మళ్ళా బైలుదేరాడు.

తనమాట వొదిలేద్దాం. పార్వతమ్మ అందం విషయం ఆలోచించు. ఆలోచించేటందుకేముంది? ఏమీలేదు. ఆమె అందంగా వుండదు. ఏ అవయవాని కా అవయవం, విడమర్చి పరిశీలిస్తే ఏలోటూ కనబడదు.

నుదురు: జెడ, మెడ, కళ్ళు, నోరు, చెక్కిళ్ళు, చెవుల మీద జుత్తు- అన్నీ దేనికవి బాగానే ఉంటాయి. అన్నీ కలిపి మొత్తంగా చూడండి. ఏదో తిరకాసుంది. ఎందుకల్లా దగా చేసుకోవడం-విడివిడిగా ఏ అవయవము బాగుందనగలవా? కనుబొమ్మలకి ఆకారంలేదు. అర్ధచంద్రాకారం ఆకృతి కలిగి దట్టంగా, నల్లగా, స్ఫుటంగా వుండాలి. అల్లాలేవు. ఆ ముక్కు? కాస్తంత పొట్టదనే వొప్పుకోవాలి. వేళ్ళతో ముందుకి లాగి చూసినప్పుడు, ఆ తేడా తెలిసొచ్చేది. మళ్ళా ఎంతో అక్కర్లేదు సుమాండి. కాస్తంత తన ముక్కులో పొడుగైన ఆ కాస్త భాగం కోసేసి, ఆవిడ ముక్కు మొనకి అతికించివేస్తే, అహా ఎంతబాగుంటుంది! ఈ రకం ప్లాస్టిక్ సర్జరీవుందని చెబుతూవుంటారు. కాస్తంత ముందు కొచ్చిన పళ్ళని వూడగొట్టించి చక్కగా కొత్తపళ్ళని అమర్చుకుందిట ఒక సినిమా నటి. ధన్యురాలు!

ఇంతకీ తను ఎక్కడికి నడుస్తున్నట్లు? ఇంట్లో సరుకుల కోసం. ఏం సరుకులు? జ్ఞాపకానికొస్తున్నాయి. ఎక్కడెక్కడ దొరుకుతాయో కూడా అతనికి తెలుసు. ముందు ఆ కొట్లో కెడదాం. అదుగో, ఆ సందు మలుపులో.

సందుమలుపు తిరగగానే, ఒకరివెనక ఒకరు వరుసగా నిలబడ్డ జనం-రోడ్డంతా కమ్మేశారు. ఓ ఏంజనం, ఏంజనం? ఏదేనా ఊరేగింపు కాబోలు. వరుసగా క్యూలో నిలబడడం దేనికో? మన ప్రజలకి ఎంత

డిసిప్లిన్! ఇవతల ప్రక్క మొగాళ్ళ క్యూ ఫర్లాంగుపొడుగు. అవతల ప్రక్క స్త్రీల క్యూ. ఈ జనం ఎందుకు నిలబడ్డారో; క్యూచివరలో ఏముందో? ఈ క్యూయోధుల పరమావధి ఏమిటో? వీ రారాధించే దైవం ఎవరు చెప్మా.

'ఏ అబ్బాయ్—ఏమిటిదంతా?" సమాధానం చెప్పకుండా, ఆ కుర్రాడు పరుగెత్తికెళ్ళి క్యూలో కూరుకుపొయ్యాడు. పైనపేలి ఊబిలో కూరుకుపోయిన విమానంకిమల్లె.

"ఏమిటండీ ఈ జనం అంతా?"

"అవును జనం"

అన్నాడాయన. అనడమూ, వెళ్ళి క్యూలో మునగడ మూను-ముక్కు మూసుకుని గ్రహణంనాడు సముద్రస్నానం చేస్తూ మునిగినట్లు, భక్తుడు. తనకెందుకు, తనదోవనుతనుపోక. ఇందరు మనుషుల్ని ఒదిలి ఎలా వెళ్ళడం? వారి రహస్యాన్ని ఛేదించకుండా మానవుడు అడుగు ముందుకివెయ్యలేడు. అదే మానవత్వం అంటే. తోటి మానవుడి రహస్యాన్ని పంచుకోడం.

"ఏమండీ యీ క్యూ దేనికండి?" పరంధామయ్యనే అడిగాడు వో పెద్దమనిషి.

"అదే నేనూ అడుగుతుంట"

'రండి వెదదాం.' అంటూ ఆ పెద్దమనిషి క్యూ రంగ భూమిపైకి దుమికాడు. అదొక రణరంగం లాంటిది. ముందు వాణ్ణి కొంచెంగా నెట్టాలి. — తోపు సరియైన వొత్తిడితో జరగాలి. జోరైందంటే ఫెడీల్మని చెంపమీద కొడతాడు వెనకవాడి తోపిడిని తను తట్టుకోవాలి. వెనక్కి తిరిగి మందహాసం చెయ్యాలి. ముందాయన్ని చుట్టనోట్లో పెట్టుకుని అగ్గిపుల్ల కోసం తడుముకుంటుంటే, అగ్గిపుల్ల తనుగియ్యాలి. లేకపోతే వీపు మీద లాల్చీకి లేని బూజుని దులపాలి. ముందు వ్యక్తి అంగుళం ముందుకెడితే యుగం గడిచినట్లే.

క్యూ ప్రభావం సుడిగాలిలా పరంధామయ్యని చుట్టేసింది. మానవ హృదయం దేన్నో ఆసించి రోదిస్తుంటే తాను చెవులు మూసుకో

గలడా! ఆర్తనాదం వినబడటంలేదా? తోటి మానవుడు చిక్కులో వున్నాడు. క్యూలో పడిపోయ్యాడు. క్యూ అనేది సంసారం కుళ్ళు లాంటిది. అది రొంపె. ఒక మాయ. భ్రాంతి. అందులోంచి బైటపడే మార్గం చూసుకోమనే వేదాలఘోష.

'క్యూ చివరలో ఏముండబ్బాయి?' కుర్రాడు ఒగురుస్తున్నాడు. క్యూ సమరంలో గాయపడి వెనక్కి తిరిగొచ్చిన బాలవీరుడు.

'చంపిపారేశారండి – నిలబడి కాళ్ళుమండుతున్నాయి. అడుగో ఆ బొండుకాకిలా వున్నాడే ఆయన నెట్టిపారేశాడు. ఇట కామడగాడు.'

"ఇంతకీ ఏమిటట ?"

"అందం అమ్ముతున్నారటండి"

అని బాలవీరుడు కుంటుకుంటూ నిష్క్రమించాడు. పరంధామయ్య పరధ్యాన్నం కట్టిబెట్టి ఒక్క గంతేసి క్యూ చివరలో నాలుగంగుళాలు చోటుచేసుకుని స్థావరం ఏర్పరచుకున్నాడు. అమ్మయ్య! ఒక మజిలీ గడిచింది. మదీనాచేరాడు. మక్కాకిపోవాలి. వెనక మరో పదిగజాల పొడుగు జనం గొలుసుకట్టేసుకున్నారు. అందులో నిలబడు, కదలకు; అదేరాసి పెట్టాడు దైవం. ఓపిగ్గా నిలబడు. దైవం నిన్ను పరీక్షిస్తున్నాడు. సహనం స్త్రీ సొత్తా? మొగాడిదీను. బుజువుచెయ్యి నిలబడు.

నిలబడ్డాడు పరంధామయ్య. కాసేపీకాలు, కాసేపాకాలు, ఆఖరికి రెండుకాళ్ళూను. చేతులని ఏం చెయ్యడం ? కట్టేసుకున్నాడు. కాసేపు భుజంపైన వేళ్ళాడతీయడం, కొంచెంసేపు మెడచుట్టూ ఉరిపోసుగోవడం, చేతులు పైకెత్తు. దించు రెండు చేతులూ కట్టుకో, అటొకశిక్షణ, డ్రిల్లు, యోగాభ్యాసం, క్యూ ఆసనం అనొచ్చు.

పరిసరాల పరామర్శ ముగించుకొని పరమావధిని గూర్చి ఆలోచించసాగాడు పరంధామయ్య. అందం అమ్ముతున్నారట. అందుకనే యింతజనం. చిత్రం తను ఇంతకుముందు అందాన్ని గురించే ఆలోచిస్తూ వుంట. కోయిన్సిడెన్స్‌కి తెలుగు తెలీదు. జరగబొయ్యే ఘట్టాలు నీడల్ని ప్రసరిస్తాయట. తమసౌందర్యం గురించి ఆలోచించటం, సౌందర్యం

లభ్యంకావడం - ఎల్లా ఉందంటే - సత్యాలలోకి గొప్పసత్యం. సత్యం సంభవం కావడమే - లాగుంది అందం అమ్ముతున్నారా? అందుకనే అంతమంది స్త్రీల క్యూ. అబ్బో! - రెండు ఫర్లాంగులు పొడుగుగల క్యూలో స్త్రీలు, బాలికలు, కన్యలు, యువతులు, నడి వయస్కులు, వృద్ధ నారిలు - అందరికీ అందం కావాలికదా! అందం చర్మం అంతలోతే అనడానికి వీల్లేదు. అందం క్యూ అంత మందం గలది.

క్యూలో కాలక్షేపం కాదు. నిజమే ముందువాడి వెన్ను ఎంత సేపని చూడగలం? వ్యక్తిత్వం లేనిదీ, ఆకర్షణ పరిపూర్ణంగా లోపించినదీ ఏదయ్యా అంటే మనిషి వీపు - మొగాడివీపు. ఎంతసేపనిచూడటం. వెనక్కి తిరిగితే, ఆసామీ మీసాలమధ్య నలిగిన చుట్ట - అబ్బో! ఆయన కనుబొమ్మలు చూడు - అవొక పిల్లఅడివి - ఋషులు అడివిలో తపస్సు చేసుకుంటుంటే రాక్షసులు వారిని చావదన్ని తరిమి, ఆశ్రమం ధ్వంసం చేసింతర్వాత, మిగిలిన అడివిలాంటిది. అందుకనే ఆడాళ్ళకి వేరే క్యూ పెట్టారు. బాగుంది పౌరసత్వ బాధ్యతలు గుర్తెరింగిన ప్రజ, ఏమీతోచకపోతే స్త్రీలకేసి చూస్తూ కూర్చోవచ్చు. క్యూ చివరలో అందం మాట ఎల్లావున్నా వారి అందంచూసి అనుభూతిపొందితే తప్పేముంది. క్యూలో నిలబడింతర్వాత, ముందువారిని, వెనకవారిని ఈ క్యూ ఎందు కని అడిగే అధికారంలేదు. పెరుగుట విరుగుట కొరకే అన్నట్లు చివరి దాకా అనుభవించి, తనకుతానే సత్యం తెలుసుకుని హతమవ్వాలి.

అయినా, అందం అమ్మడం ఏమిటో! సరిగ్గావిన్నానా? సందేహం వచ్చింది పరంధామయ్యకి. అందం కాకపోతే యింకేమని వుంటాడు ఆ బాలవీరుడు? అంగం, అండం, ఆలింగనం, అంబలి, అల్లం, అందం, అంధత్వం, అంకం - విజ్ఞాన సర్వస్వంలో "అ"తో ప్రారంభమైన మాటల్ని స్మరించాడు. ఏదీనప్పడం లేదు. అందమే ఖాయం.

ఏమీ సందేహంలేదు - అందమే లేకపోతే యింతమంది స్త్రీలు, పురుషులు యీ క్యూలో అవతరించరు. ఎందుకు కాకూడదు? ఈ మధ్య జర్మనీ, అమెరికా మొదలైన పాశ్చాత్యదేశాలనుండి ఎందరెందరో ప్రముఖ విజ్ఞాన శాస్త్రజ్ఞులు వస్తున్నారు. అనేక పారిశ్రామిక రంగాల్లో

పనిచేస్తున్నారు. ఆ మధ్య నెవరో కళ్ళడాక్టరొచ్చి, ఏవో ఆపరేషన్లుచేసి దృష్టి ప్రసాదించాట్ట. మరెక్కడో మరో సర్జెన్‌గారు చెవి ఆపరేషన్‌చేసి చెముడుకుదిర్చి వెళ్ళాట్ట. ఈయనెవరో అందాన్నిచ్చేమూలికో పరికరమో తయారుజేసి అందజేస్తున్నాడు. అందం అమ్మడమేమిటి నానెత్తి. అంటే అందంగా చేసే పరికరాన్ని అమ్మడం అని. వాక్యంలో ఏదో లోపిం చింది.

"శ్రీమద్రమారమణ గోవిందో హరి" – క్యూలో అడుగు ముందుకు కదిలింది. వేడిలోవేడి మరో అడుగునెట్టి, జగద్రక్షకా, ఆపత్ బాంధవా – మరో రెండడుగులు.

అమెరికాలో క్యూలో కూర్చుని పేపరు చదువుకునేందుకు కుర్చీ లుంటాయిట. క్యూకోసం కొన్ని గ్రంథాలుంటాయిట. నమిలేటందుకు "చ్యూయింగ్‌గమ్" తయారుచేసి అమ్ముతారట. ఎడంకాలు నెప్పిచేస్తే, కుడిదవడ కిందకి ఫిరాయించి చప్పరించడం, కుడికాలు నెప్పిచేస్తే ఎడమవైపుకి ఫిరాయించి చప్పరించటం.

సౌందర్యాన్వేషకుల ఆత్రుత పెరుగుతోంది. వెనక నుంచి ఒక ప్రవాహం తోసుకొచ్చి, మరో రెండు గజాలు ముందికి కదిలారు. ఆ ముసలమ్మకి అందం ఎందుకు ? వెంట్రుకలు నెరిసి పొయ్యాయి, చర్మం ముడతలు పడింది. "వార్ధక్యం" చిత్రించే ఛాయాచిత్రాల పోటీలో ప్రథమ బహుమతిపొందేమొహం ఆమెది. ఈ వార్ధక్యం, జాడ్యం, మృత్యువు ఇవన్నీ లేకుండాచేసే మార్గం కనుక్కునేటందుకే సిద్ధార్థుడు సంసారం త్యజించి, ఏదో చెట్టుక్రింద కూర్చుని ధ్యానం సాగించి బుద్ధుడుగా అవతరించాడట. నిజంగా బుద్ధుడు సాగించినది సౌందర్యా న్వేషణే—అది సాధ్యం కాకపోయినప్పుడు, వేరే లోపల అందం, నిర్వా ణము, శాంతి అంటూ తత్వచింతనలో పడ్డాడు. హాలీవుడ్‌లో తయా రవుతున్న అందం పరికరాలు "మేకప్ మెటీరియల్స్" ఆ రోజుల్లో వుంటే, సిద్ధార్థుడు ఎంతవరకూ సంసారం పరిత్యజించేవాడో చెప్పలేం. కళ్ళకింద ముడతలు, అక్కడక్కడ తెల్ల వెంట్రుకలు, కంఠంలో గీతలు– వీటిల్లో దేన్నో ఒకదాన్ని సిద్ధార్థుడి సతీమణి నవ్వుతూ అవహేళన చేసి

వుంటాలి. లేక భార్యలో ఆయన ఏదో ఒక వార్ధక్య చిహ్నం గుర్తించి వుంటాలి. ఆమెని యవ్వనంలో బంధించి వెయ్యాలి—అని తీర్మానించు కునే తపస్సు కొనసాగించాడు. అందుకనే తరతరాలుగా చిత్రకారులకు అభిమాన వస్తువయ్యాడు బుద్ధుడు.

మరో రెండు గజాలు పురోగమనం మరో మూడు. ప్రజ యింక ఆగరు. తోసుకుపోతున్నారు—అందం ఆకర్షించి షుందుకు నెట్టివేస్తోంది. ఏదో వాసన-ఏమిటి చెప్మా! ఆ వాసనకి ఏవేవో జ్ఞాపకాలు. బందరు నడిబజారులో కాలనులో ఖాళీ మిఠాయి పొట్లాలు పారేస్తే, రేగిన వాసన. పట్నంలో వాన వెలిసింతర్వాత తారురోడ్డు మధ్య ఇనుప గొట్టం తలుపు తెరిచినప్పుడు లోపలినుంచి వచ్చే వాసన, అంతర్వేది తిరణాలలో రాత్రి మంటపెట్టిన చెత్తవాసన.

"అబ్బ ఏంవాసనండి?" ఒక భక్తుడి కంఠం.

"కలరా వుండలా?"

"ఏమో. గసగసాలు"

"అబ్బే – కర్పూరం దండలండి"

"ఛఛ! – కానేకాదు."

"మరి?"

"చమురుకంపు."

"కాదు మహానుభావా – అతిగా కాగిన పాలకంపు – ఆ హోట ల్లోంచి."

"సరే. ముందుకి నడవండి." మళ్ళా తోసుకుపోతున్నారు ఒక్క సారిగా పదిగజాలు. అమ్మయ్య! – ఎదురుగా క్యూలో ఆవిడెవరు? ఎరుగున్న మొహంలా వుందే – రమణయ్యగారి చెల్లెలా? ఆవిడే. చాలా అందమైంది. ఈ మధ్యనే భర్త కాలం చేశాడు. అంత అందమైనభార్య . భర్తగా వుండేందుకు తగనని ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడని చెప్పుకుంటా ఎవరు చెప్పుకుంటారు-తీరాచేసి, పనిపిల్ల సరే, ఇప్పుడదంతా ఎందుకు? ఆవిడ కేం కావాలో? ఇంకా అందంగా వుండాలనా? ఎవరు చెప్పగలరు!

తనముందు చైనా గోడ చివర కనబడుతోంది. మనం తొయ్యి కూడదు. వెనక ఎవడో తోస్తూవుంటే, ఆ అదను చూసుకుని మరొక్క గట్టితోపు. ఎవరికి తెలియకుండా-ఊ-కాని-ఇంకెంత. రెండు గజాల దూరంలో శిఖరం, దైవం సాక్షాత్కారం. కొబ్బరికాయ కొట్టి పూజారి పళ్ళెంలో అణా వుంచినట్లు ప్రతివాడూ ఆ కిటికీముందు నిలబడటం, డబ్బు సమర్పించుకోడం, వాడిచ్చిన ప్రసాదం కళ్ళ కద్దుకొని, - పత్రి పూలు వగైరా మాదిరి బిల్లు చీటీ యిస్తాడు -దాన్ని చెప్పులో బదులు జేబులో వుంచుకొని బైటపడటం—అల్లా జరుగుతోంది. ఒక్కొక్క భక్తుడే దూరంగా వెళ్ళిపోతున్నాడు. వారి మొహాలలో శాంతి ఆనందం తాండవిస్తున్నాయా? అందంతో నేత్రాలు మెరుస్తున్నాయా ? అటుకేసి చూసేటందుకు వ్యవధి లేదు. ఇంక ముందు యిద్దరే వున్నారు.

"కదలవయ్యా" ఎవరో వెనకనుంచి. కదిలాడు పరంధామయ్య సింహద్వారం చేరుకున్నాడు. ఎదురుగా గోడ. దానిలో వోకంత. దాని వెనక పరమాత్మ అందం అమ్మేవాడు. చెంపలు వేసుకో. హర హరశంభో! పాపాలన్నీ క్షమించు, అందం ప్రసాదించు. కళ్ళుమూసుకో పర్సులో—చిల్లర.

"పావలా" అన్నాడు దైవం

"ఇదుగోనండి"

"ఇంద"

ఇంత పొట్లం ఏదో చేతిలో పెట్టాడు.

"కదులు"

కదిలాడు పరంధామయ్య-పొట్లం గట్టిగా పట్టుకొని. అది విప్పి చేశాడా మళ్ళా మెలు వెనక్కి వెళ్ళి క్యూలో నిలబడి మళ్ళా తంతంతా జరగాల్సిందే—మరో జన్మ ఎత్తడం లాంటిది. జన్మరాహిత్యం జరిగింది. బైటపడ్డాడు. మళ్ళా క్యూలో జన్మించనక్కరలేదు. "నడు"

నడిచాడు. దూరంగా, తొందరగా నడిచి వెళ్ళాడు. ప్రాణం కుదుట పడాలి. ముందు విశ్రాంతి కావాలి. దాహంగా వుంది. చెమట్లు పోశాయి. మనుష్యుల వాసన చొక్కాలో ప్రవేశించింది. చేతిలో పొట్లం,

పెద్దదే-ఏదో వాసన. నడిచి నడిచి ఇందాక కాఫీ త్రాగిన హోటల్లోకి చేరుకున్నాడు. మొహాన నీళ్ళు కొట్టుకున్నాడు. అద్దంలో మొహం చూసుకున్నాడు. అదే మొహం. వెనకటిదే ఏ మార్పులేదు. అనుతున్నంత వికృతమైన మొహం కాదు. అందులో కొంత అందం లేక పోలేదు. అదుగో ఆ ముక్కుంది చూశారూ, వేళ్ళతో వెనక్కినొక్కి పట్టి చూసుకున్నాడు. ఎవరో అద్దంలో అతని మొహంకేసి చూస్తున్నారు. ఫరవాలేదు. ముక్కు చీదుతున్నట్లు అభినయించవచ్చు అల్లా నొక్కి పడితే ఎంత బాగుండనుకున్నారు!

పొట్లం విప్పాడు. అందులో అట్ట పెట్టె-అరంగుళాల పొడవు, నాలుగంగుళాల వెడల్పు. మూత తీశాడు—గుప్పున వాసన కొట్టింది. అందులో వున్నది ఇంగువ. దాన్ని వర్ణిస్తూ కాగితం వుంది. అందం మార్కు ఇంగువనే ఎల్లప్పుడూ వాడండి. ఇంగువ పరిమళానికి పేరు పడ్డది. అందం మార్కు ఇంగువకి ఆ రకం వాసన లేదు.అంత మాత్రం చేత పరిమళం అసలే లేదని కాదు. సువాసన, నూతనమైన మూలికలు, అత్తరులు జోడించి సమకూర్చిన పరిమళం. భుజించిన మైన్నాడుకూడా దాని పరిమళం వదలదు. ఇంత బాగుంది — ఏమిటండి? అని నలుగురూ మిమ్మల్ని అడుగుతారు, అభినందిస్తారు. అప్పుడు మీరు నన్ను అభినందించకండి. అందం మార్కు ఇంగువని అభినందించండి" అని చెప్పండి. దాన్ని మెచ్చుకుంటూ దేశంలో పెద్దలిచ్చిన అభినందన పత్రాలు మా కార్యాలయానికి వచ్చి స్వయంగా చూడొచ్చు.

అందం మార్కు ఇంగువ మీ వంటకాలలో వాడితే మీ ఇల్లాలిపట్ల ప్రేమ, ఆదరణ పెరుగుతాయి. అన్యోన్యం ఎక్కువవుతుంది. ఆ అనుభవం మీ దాంపత్య జీవితానికి ఆనందాన్ని సమకూరుస్తుంది. అదే జీవితంలో అందం. అందుకనే దాన్ని అందం మార్కు ఇంగువ అన్నారు. పండక్కి చీర కొనలేదు. ఆమె తమ్ముడికి ఉద్యోగం చూడలేదు. ఆవిడ మేనమామ ఉత్తరానికి జవాబు వ్రాయలేదు మీరు. కిరాణాకొట్టులో యివ్వవలసిన పైకాన్ని పేకాటలో ఖర్చుపెట్టి, ఆలస్యంగా ఇంటికి వెళ్ళి స్నేహితులతో సినిమాకెళ్ళానని అబద్ధమాడారు మీరు. ఆవిడ వేచివుంది. అట్లకాడ తీసింది, నెత్తిన కొట్టడానికి. ఆవిడ కోప గృహంలో వుందని

తెలుసు మీకు. రాచిప్ప పగులుతుంది. కప్పు ప్లేటు గోడకి విసిరి కొడితే, అవి కిందపడి ముక్కలై నాట్యం చేసి మధుర బృందగానం చేస్తాయి.

అట్లాంటప్పుడు ఏం చెయ్యాలో తెలుసా ? దూరంగా నిలబడి గుప్పెట్లో పెట్టికేసి చూపించి "ఇదేమిటి చెప్పుకో" అనండి. ఆవిడ చెప్పుకోలేదు. "ఇంగువ" అనకండి. కేవలం ఇంగువ అంటే అట్లకాడ మీ వైపు ప్రయాణం చేస్తుంది. అందుచేత "అందం మార్కు ఇంగువ" అనండి. అని చూడండి. ఆవిడ అట్లకాడ నేలమీద వొదిలేస్తుంది. ఆనందంతో ఆవిడ నేత్రాలు మెరుస్తాయి, పెదవులు వొంకర తిరిగి నవ్వు కోసం పెనుగులాడుతాయి. ఆవిడ సౌందర్యమూర్తి, ప్రేమరాశి. మీపాద దాసి. అనురాగం వొలకపోస్తూ; మీ దగ్గరకు వొస్తుంది.

'మీరెంత మంచివారండి, మిమ్మల్ని కాసేపు పొగడ నివ్వండి'.

'నన్ను పొగడకు. అందం మార్కు ఇంగువను పొగుడు' అనండేం.

పరంధామయ్య చాలా సేపటి వరకూ తేరుకోలేదు. కాని తనొక్కడే కాడు. వేలమంది పురజనులలో తనుఒొక్కడు. వాళ్ళందరూ చేసినపనే తనూ చేశాడు. ఇందులో కించపడేటందుకేముంది ?

సరుకులు కొనుక్కుని మెల్లిగా ఇంటికి చేరుకునేటప్పటికి మరో గంట గడిచింది. ఇంటికి చేరుకున్నాడు. పార్వతమ్మ వంటింట్లో వుంది.

"ఇంత ఆలస్యమైందేం ?"

"ఏమీ లేదు"

"కళ్ళు తిరిగాయా ?"

"లేదు"

"మరి ?"

"మెల్లిగా నడుచుకుంటూ వొచ్చాను"

"ఇదేమిటి — యీ పొట్లం !"

"చూడు."

"ఇంగువ."

ఆవిడ మొహంలో చిరునగవు లేదు. కోపంతో మొహం చిట్లించింది. అసంతృప్తిని వొక్క చూపులో వ్యక్తం చెయ్యగల కళా జీవి ఆమె.

"ఇంత ఇంగు తెచ్చుకుంటారా ఎవరేనా ?"

"అంతే యిచ్చాడు వాడు."

"చిన్న పొట్లం అడగలేక పొయ్యారా ?"

"చిన్న పొట్లం వుంటుందని నాకు తెలియదు.

"ఇంకెప్పుడూ ఇట్లాంటి పని చెయ్యకండి అని పార్వతమ్మ వంటింట్లోకెళ్ళింది. అంత సుళువుగా బైటపడినందుకు లోలోన సంతోష పడ్డాడు, పరంధామయ్య.

ఇదిగో చూడండి. నేను తీసుకొచ్చాను — చిన్న పొట్లం" అన్న దామె, మరో చిన్న పొట్లాన్ని ప్రదర్శిస్తూ.

"నువ్వా ఆ క్యూలో నిలబడ్డావా ?"

"ఆహా. పనిపిల్ల చెప్పింది. ఇంగువ చవగ్గా అమ్ముతున్నారని. వాసనగట్టిగా వుండదుట. జనం ఎగబడుతున్నారుట. ఇదేమిటో చూద్దామని దాన్ని తీసుకొని బైలుదేరాను. క్యూలో నుంచోవడం లేదు ఏం లేదు. ఎలాగో నలుగురి మధ్యాసందు చేసుకుని జొరబడి యీ పొట్లాం లాక్కొని వొచ్చింది. ఈ చిన్న పొట్లం దానికిస్తాను. మీరు తెచ్చింది మన కుంటుంది."

పార్వతమ్మ ఎంతవరకూ నిజం చెప్పిందో పరంధామయ్యకితెలుసు. తనెంత నిజం చెప్పాడో ఆమె కూడా అంతే. ఇది అన్యోన్యం కాక మరేమిటి ?